

ВЕРБАЛЬНІ АСПЕКТИ МІЖСОБОВОГО СПІЛКУВАННЯ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ VERBAL ASPECTS OF INTERPERSONAL COMMUNICATION IN ENGLISH

А. ЧЕРЕПИНСЬКА, старший викладач кафедри загальноосвітніх дисциплін,
Українсько-американський університет Конкордія, Київ, Україна
E-mail: al_cherepynska@outlook.com
<https://orcid.org/0000-0002-6043-0286>

Г. БЕВЗО, кандидат філологічних наук,
доцент кафедри загальноосвітніх дисциплін,
Українсько-американський університет Конкордія, Київ, Україна
E-mail: halyna_bevzo@yahoo.com
<https://orcid.org/0000-0003-3731-8867>

В. ЖУРАВЛІОВ, викладач кафедри загальноосвітніх дисциплін,
Українсько-американський університет Конкордія, Київ, Україна
E-mail: viacheslav_zhuravlov@outlook.com
<https://orcid.org/0000-0002-3090-347>

VERBAL ASPECTS OF INTERPERSONAL COMMUNICATION IN ENGLISH

A. Cherepynska, Senior Lecturer at the Department of General Studies,
Ukrainian-American Concordia University
01054, 8-14 Turhenievska Str., Kyiv, Ukraine

H. Bevzo, PhD in Philology,
Associate Professor of the Department of General Studies,
Ukrainian-American Concordia University
01054, 8-14 Turhenievska Str., Kyiv, Ukraine

V. Zhuravlov, Lecturer at the Department of General Studies,
Ukrainian-American Concordia University
01054, 8-14 Turhenievska Str., Kyiv, Ukraine

Анотація: Міжособистісне спілкування – це обмін інформацією між учасниками комунікаційного акту. Воно складається з усної мови, тобто слів, а також невербального спілкування, тобто положення тіла, жестів, міміки, рухів очей, фізичної дистанції, звуків, зорового контакту та дотику. Якість зв'язку визначається не тільки використанням коду, зрозумілого як відправнику, так і одержувачу повідомлення. Іноді виникають комунікаційні бар'єри, які ускладнюють спілкування один з одним. У повсякденному контакті багато інформації передається через слова. Актуальність дослідження полягає у тому, що вербальне спілкування в англійській мові є частиною міжособистісного спілкування, де необхідно подбати про мовленнєву правильність і точність повідомлення. Мета дослідження – розглянути вербальні аспекти міжособистісного спілкування в англійській мові. Розмова є найбільш природним способом спілкування між людьми. Він двосторонній та інтерактивний, а це означає, що учасники діалогу міняються ролями, іноді говорять, а іноді слухають. Його теорія має передусім лінгвістичний характер, але її також можна дуже добре застосувати в описі повсякденних розмов, що будуються навколо співрозмовників, один з яких відправник, інший – одержувач. Ці ролі, звичайно, не постійні і змінюються. Для того, щоб вони почали діалог, вони повинні контактувати один з одним. Іншими словами, контакт – це канал, через який можна обмінюватися інформацією. Щоб співрозмовники зрозуміли один одного, вони повинні використовувати один і той же код. Йдеться просто про вільне використання певної мови, а саме англійської. Завдяки коду можна створювати повідомлення, тобто висловлювання, а

© А. Черепинська, Г. Бевзо, В. Журавльов

зустріч співрозмовників завжди відбувається за встановлених обставин місця і часу. Їх називають контекстом або середовищем висловлювання. Практична значимість полягає у подальшому ефективному використанні вербальних аспектів міжособистісного спілкування в англійській мові.

Ключові слова: Англійська мова; вербальне спілкування; міжособистісне спілкування; співрозмовники; канали комунікації; контекст.

Актуальність (Introduction). Основною функцією мови є передача інформації – когнітивна функція, яка зазвичай пов'язана з контекстом. Вербальне спілкування відбувається за допомогою природної мови, тобто мовлення. Це основний метод, який використовується в міжособистісному спілкуванні [19]. Однак для того, щоб можна було говорити про існування комунікації, має бути три ланки: відправник – особа, яка надсилає конкретну інформацію, одержувач – особа, на яку спрямована інформація і конкретний код – спосіб передачі цієї інформації. Про ефективне спілкування в англійській мові можна говорити лише тоді, коли інформація отримана відповідно до намірів відправника. Зміст і контекст відіграють важливу роль у процесі розуміння повідомлення. Зміст висловлювання складають окремі слова. Використовуючи конкретні граматичні правила, їх об'єднують у семантичні словосполучення. Люди використовують мову самостійно, конструюють висловлювання та інтерпретують їх [17].

Вербальне спілкування складається із змісту висловлювання, його плавності та акцентуації, швидкості мовлення та використання вибраного типу лексики. Джерелом комунікації є особа, яка надсилає повідомлення. Повідомлення, у свою чергу, є поточною фізичною формою наданої інформації [9]. Повідомлення може приймати різні форми. Повідомлення надсилається одержувачу за обраним відправником маршрутом, який називається каналом. Кожен канал має свої власні коди, тобто знаки, символи та жести, які використовуються для того, щоб передати зміст і значення надісланого повідомлення. Однак слід пам'ятати, що під час передачі повідомлення можуть виникнути деякі проблеми, як з боку відправника, так і з боку одержувача. Тому, на завершальній фазі процесу комунікації, за допомогою зворотного зв'язку, необхідно переконатися, що повідомлення було належним чином отримане.

Аналіз останніх досліджень та

публікацій (Analysis of recent researches and publications). Вивчення вербальних компонентів комунікації цікавило як вітчизняних, так і закордонних дослідників. На думку K.N. Dunleavy і M. Booth-Butterfield [7], ключ до розуміння того, що говорять інші, прихований у здатності людини розуміти й робити висновки. С. Gallois та ін. [8] вважає, що психологічний процес розпізнавання та призначення намірів, відомий як читання думок, дозволяє реципієнту дотягнутися до висновку та знищити бар'єр між буквальним значенням речень та їх неявним значенням. Дослівне та переносне використання мови підлягає аналізу семантики та прагматики, хоча межі між областями часто розмиті. Таке розуміння вербальної комунікації відкриває абсолютно новий вимір тлумачення. Як вважає E. Mattiello [15], враховуючи напрямки надісланих повідомлень, в англійській мові розрізняються такі типи спілкування: вертикальне, горизонтальне. Вертикальне спілкування найчастіше стосується офіційних повідомлень, що перетікають між співробітниками та їх керівництвом з метою досягнення поставлених цілей, надання інформації та інструкцій, а також сигнальних питань, які потребують спеціальної уваги або вирішення проблеми. T.K. Gamble та M.W. Gamble [9] стверджують, що керівники зацікавлені в цьому напрямку спілкування, тому що він допомагає їм керувати та контролювати розвиток бізнесу. Горизонтальне спілкування відбувається між членами однієї групи або співробітниками, які виконують функції на одному рівні. Це спілкування може бути офіційним і неформальним. Але на думку G. Deutscher [6], для того, щоб усі види вербального спілкування були ефективними, комунікатори повинні продемонструвати такі навички: мовлення, читання, аудіювання, переконання.

Український лінгвіст Ф.С. Бацевич [1] досліджував комунікативну лінгвістику, і вважав, що вербальні компоненти є найважливішими складовими комунікативного

акту, адже саме вони в нормальному (неспеціалізованому) міжособистісному спілкуванні виступають основними носіями значень (смыслів) повідомлень. М.А. Усач [2] розглядала природу й характер вербальних компонентів комунікації, їхньої взаємодії та співвідношення з невербальними компонентами у сучасному англійському дискурсі. Вона зазначала, що спілкування – це не лише вербальний процес і необхідно враховувати під час комунікації умови та культуру спілкування, фонові знання, правила етикету та невербальні форми вираження інформації. Англійська швидко стає міжнародною мовою багатьох галузей, включаючи політику, бізнес та освіту. Тому Zh. Yang [25] наголошував, що англійська мова використовується не лише між носіями та неносіями мови, але також все частіше як спільна мова у взаємодії між неносіями мови. Розмовна англійська надає шанси спілкуватися з людьми з багатьох інших країн. Вчені A.M.A. Al-Haj, A.S.A. Dafaallah, A.M.A. Aldirdiri [3] стверджували, що вербальне спілкування є невід'ємною частиною життя. Результати їхнього емпіричного дослідження виявили, що зловживання та відсутність стратегій викладання та вивчення цільової мови призводить до погіршення вербальної комунікації.

Взаємозв'язок з іншими людьми на вербальному рівні дозволяє розвиватися і отримувати життєвий досвід. Низька вербальна комунікація є проблемою в ефективному спілкуванні. Оскільки мовлення в міжособистісній взаємодії є невід'ємною частиною життя людства, вчені досліджують всебічно це питання. Але на сьогодні вербальні компоненти міжособистісного спілкування в англійській мові не достатньо розкриті. Тому наше дослідження покликане заповнити цю нішу.

Мета дослідження (Purpose) – розглянути вербальні аспекти міжособистісного спілкування в англійській мові.

Матеріали та методи (Materials and methods). Теоретичну і методичну основи дослідження складають такі підходи: теоретичний, комунікативний, системний. Теоретичний метод підкреслює той факт, що спілкування є процесом, який не є просто механічним, а його мають оновлювати та реконструювати учасники кожної взаємодії.

На відміну від емпіричної складової, теоретична структура характеризується виявленням невирішених проблем або питань. Це нечастий тип дослідження, але все ще дуже корисний для того, щоб дослідники могли визначити питання, які цікавлять дослідницьку спільноту. Комунікативний підхід акцентує увагу на здатності вербально спілкуватися з урахуванням ситуації спілкування. Він доповнює метод, орієнтований на дії, який вимагає виконання завдань у дуже специфічному мовленнєвому контексті.

Системний підхід враховує спілкування та взаємодію між людьми. Він використовується в природній соціальній системі, де його можна застосувати в рамках індивідуальної та міжособистісної терапії спілкування. Щоб пояснити його складність, системний аспект вимагає конкретного розуміння концепцій, які є специфічними для нього і формуються в процесі моделювання складних систем: реалізація цього методу вимагає концептуальних і практичних зусиль. Цей метод ідеально підходить для дослідження стабільних систем, що складаються з обмеженої кількості елементів з лінійними взаємодіями, тобто які можуть бути описані безперервними вербальними елементами та додатками. Беручи до уваги нестабільність, відкритість, коливання, хаос, безлад, нечіткість, креативність, суперечність, двозначність і парадокс, системний підхід – це спосіб мислення, що народився внаслідок зближення теорії систем і теорій комунікації. Ця модель цікавить індивіда в його стосунках з іншими і пропонує способи мислення, які ведуть до ефективних і простих рішень для реалізації міжособистісного спілкування в англійській мові. Це частина кругової причинності, а не лінійної, як в аналітичному режимі, що дозволяє вирішувати більш складні ситуації та підкреслювати важливі вербальні аспекти у розмові.

Результати та обговорення (Results and discussion). Повсякденне життя просто неможливе без вербального спілкування. Тип комунікації, який використовується в кожному конкретному випадку, залежить від різних факторів. Це визначається як приводом дискусії, так і професійними стосунками між співрозмовником. Уміння правильно оцінювати

ситуацію відповідно до певних вимог і чітко та цілеспрямовано спілкуватися є частиною навичок відносин, необхідних для успішного спілкування. Крім того, завжди можуть виникнути нові обставини, що вимагають специфічних комунікативних навичок. Їх конкретність означає, наскільки точною є інформація, і, по суті, вона приписується впевненому оратору [10; 11]. При словесному спілкуванні основним засобом є мова, яка дає змогу виразити зміст повідомлених ідей і почуттів. Це відбувається коли звуки та символи розуміють усі учасники комунікаційного процесу. Вербальні аспекти англійської мови використовуються для: визначення думок, почуттів, переживань, для обміну ними з іншими людьми; оцінювання речі, людей і почуття відповідно до власної системи цінностей; описання результатів свого життєвого досвіду, минулі події, а також розповіді про теперішнє та можливі ситуації, що відбудуться у майбутньому. Вербальне спілкування зумовлене різними факторами. Найважливішими з них є гендер і культура. Проте, народи сучасної цивілізації, які перебувають у групі з низьким культурним контекстом, віддають перевагу однозначності та мовленнєвій точності в прямому спілкуванні [13; 15].

Англійська мова вважається найбільш універсальною мовою у світі, оскільки нею розмовляють 1,6 мільярда людей. Однак, незважаючи на те, що основні фрази в англійській мові прості, вона продовжує дивувати багатьох людей своїм рівнем складності. Письмова форма спілкування в англійській мові набагато частіше є формальною і належним чином застосовується на всіх рівнях процесу спілкування. Форми письмових повідомлень включають, серед іншого: нотатки, листи, факси, електронні листи, повідомлення. Їх перевага в тому, що вони є відчутними, перевіреними і довготривалими, що дає перевагу перед усним спілкуванням. Ці особливості набувають великого значення зі складними та розширеними повідомленнями [20]. Можливість у багатьох ситуаціях нагадування про зміст розширеного повідомлення в незмінному вигляді дуже корисна. Завдяки цьому вона точніша за твердження в усній формі.

Естетична, позбавлена сильних рис

вимова асоціюється з компетентністю, надійністю, достовірністю і підвищує силу переконання. На жаль, дуже часто неправильний англійський акцент, грубі помилки у вимові та неправильна артикуляція різко псують образ і значно знижують силу повідомлення [4]. Ефективне спілкування спирається на узгоджене зв'язування вербальних і невербальних сигналів – невербальні сигнали, таким чином, сприяють кращому розумінню вербальних. Тому необхідно забезпечити узгодженість різних типів повідомлень, оскільки суперечливі сигнали викликають розгубленість і занепокоєння одержувача. Щоб краще зрозуміти значення словесного каналу, слід проаналізувати його окремі елементи. Слова є важливою частиною цього каналу. Вибір слів для опису подій впливає на уяву. Деякі дослідження навіть показують, що англійське слово часто є первинним для почуття, яке воно викликає в людині, хоча час між назвою речі та емоцією непомітні. Тому в контексті спілкування відправник вирішує, які слова використовувати в повідомленні, щоб викликати конкретну поведінку або почуття в одержувача.

Міжособистісне спілкування вимагає побудови певних емоційних відносин між відправником і одержувачем, тому вербальний канал абсолютно не є домінуючим. Оскільки вербальний канал дозволяє включити лише одну частину повідомлення – зміст, інші канали вирішують, як буде доставлено повідомлення, тобто як говорить відправник – голосовий канал, і як він поводить себе протягом цього часу – візуальний канал. Тому повідомлення слід розглядати у двох аспектах: щодо його контекстного змісту та щодо емоційного контакту і сили переконання. Іншим важливим елементом у контексті вербального спілкування є граматичні структури, які використовуються в повідомленні. Вибір конкретної граматичної структури встановлює та визначає тип відносин між відправником і одержувачем. Описуючи ту саму подію різними словами, можливо замінити спосіб її інтерпретації одержувачем і, таким чином, змінити вплив повідомлення. Наприклад, "During the cleaning at the stadium, three fans were seriously injured in clashes with police. They were taken to

hospital”, або “Police beat three fans at the stadium. The victims are hospitalized and are fighting for their lives”. Вибір слів у наведених цитатах повністю змінює інтерпретацію події реципієнтом. Перше речення нейтральне як за змістом, так і за наміром відправника, воно носить суто інформаційний характер. У другому реченні запропонована конкретна інтерпретація події. Тут велику роль відіграє контекст, наприклад ситуація, в якій відбувається спілкування, соціально структуровані стосунки між сторонами, що спілкуються. Це пояснюється тим, що комунікація є найпоширенішим способом побудови та інтерпретації ситуації взаємодії, стосунків між сторонами, що спілкуються [7; 23].

Канали комунікації є дуже важливим елементом міжособистісного спілкування. Вони є засобами, за допомогою яких передається повідомлення і надсилається інформація від джерела до адресата. Невербальне спілкування не тільки доповнює вербальне, але в деяких ситуаціях навіть замінює його. Крім надання контекстного змісту, вербальний канал може також передавати іншу інформацію про відносини влади, залежності чи підпорядкування. Використання імперативу означає, що відправник має повноваження над одержувачем. Наприклад, “You have to prepare a report for tomorrow”. Використання індикативного режиму – нейтрального, не створює ситуації залежності: “I would like you to prepare a report for tomorrow”. Використання питального режиму говорить про те, що одержувач є домінуючим і що відправник залежить від його рішення: “Could you prepare a report for tomorrow?”. Також надзвичайно важливо, щоб повідомлення було адаптовано до потреб, досвіду чи навичок одержувача. Наприклад, використання професійного чи наукового жаргону щодо одержувача, який не працює в певній галузі або не має досвіду в певній сфері, призведе до того, що спілкування буде неефективним, а відправник не досягне своєї мети.

Для здійснення комунікаційного процесу необхідно залучити не менше двох осіб. Однак проблема цієї точки зору полягає в тому, що вона представляє спілкування як односторонній процес, коли одна особа надсилає повідомлення, а інша

отримує його. Наприклад, коли одна людина говорить, а інша слухає [14]. Міжособистісне спілкування в англійській мові складається з ряду елементів, які полегшують спілкування один з одним. Ці елементи включають: учасників, повідомлення, зворотний зв'язок, контекст, канал, шум, але не обмежуються ними. Спілкування означає не тільки використання мови або передачу інформації, але й обмін невербальними повідомленнями, такими як вираз обличчя, тон голосу, жести та мова тіла. Невербальна поведінка може передати додаткову інформацію про мовленнєве повідомлення. Зокрема, це може розкрити більше про емоційні установки, які можуть лежати в основі змісту промови. Відгук містить інформацію про надіслані повідомлення, що забезпечують зворотний зв'язок і можуть відстежуватися під час розмови [12; 21].

На будь-яке міжособистісне спілкування в англійській мові впливає контекст, в якому воно відбувається [22]. Однак, окрім ситуаційного контексту, в якому відбувається взаємодія, наприклад, у кімнаті, офісі чи на вулиці, також потрібно враховувати соціальний контекст – ролі, відповідальність та відносний статус учасників. Емоційний клімат і очікування учасників від взаємодії також впливатимуть на спілкування. Канал відноситься до середовища між джерелом і одержувачем, через яке проходять повідомлення. Повідомлення передаються кількома каналами. Наприклад, при спілкуванні віч-на-віч повідомлення передаються як голосом, так і жестами. Шум має особливе значення в теорії комунікації. Воно відноситься до всього, що спотворює повідомлення так, що те сприймається, відрізняється від того, що мав на увазі оратор. Використання складного жаргону, невідповідна мова тіла, неувважність, відсутність інтересу та культурні відмінності можна вважати «шумом» у контексті міжособистісного спілкування. Іншими словами, будь-які спотворення або невідповідності, що виникають під час спроби спілкування, можуть сприйматися як шум. Основна передумова полягає у тому, що вербальний аспект є достовірним відображенням стану особистості, помилкова

комунікація якої немислима, оскільки, якщо одержувач комунікації не помічає невідповідності між прямим спілкуванням, це лише частково пов'язано з тим, що комунікатор розкриває та вводить його в оману. Такі прояви обумовлені станом необхідності реципієнта спотворити або фальсифікувати активні сприйняття.

Вербальне спілкування – це один із найпопулярніших типів, який часто використовується для презентацій, конференцій, телефонних дзвінків, зустрічей та розмов один на один. Воно важливе, оскільки ефективне. Можливо правильно підтримувати вербальне спілкування як у невербальному, так і в письмовому спілкуванні. Інша сторона використання вербального спілкування – уважне слухання та чуття інших. Навички активного слухання необхідні під час проведення зустрічей, презентацій і навіть під час бесіди один на один [5]. Необхідно також уникати використання зайвих та додаткових слів, таких як: “so”, “well”, “like” або “say”. Навички активного слухання, пояснення та рефлексії можуть допомогти, але кваліфікований комунікатор повинен знати про перешкоди для ефективного спілкування та як їх уникнути або подолати. Існує багато комунікаційних бар'єрів, які можуть виникнути на будь-якій стадії комунікаційного процесу. Бар'єри можуть спотворити повідомлення і, отже, спричинити плутанину та непорозуміння. Ефективне спілкування передбачає подолання цих бар'єрів і передачу чіткого та короткого повідомлення [18]. Навички поважного слухання та певна доза емпатії також необхідні для правильного розшифрування вербальних сигналів іншої людини. Ці два засоби спілкування – чітке висловлювання і уважне слухання – є опорами вербального спілкування. Визначення цього терміну підтверджує, що цей принцип не обмежується розмовною мовою.

Сучасні вербальні аспекти міжособистісного спілкування в англійській мові стверджують, що при дослідженні та справді адекватному описі комунікації має бути повний розрив з індивідуальним підходом [8]. Спілкування ніколи не є ізольованою дією, а завжди є процесом, комунікативною подією всередині якого можуть бути ізольовані відповідні компоненти.

Частково як результат системної концепції, а частково з точки зору подібності процесу, динаміка спілкування виражає той факт, що подія або стан створюється в процесі комунікації на основі взаємодії сил і протидії. Цей динамічний образ і реальні комунікаційні процеси загалом мають деякі властивості, які вже можна вважати досить загальними, тому їх можна використовувати як принципи у дослідженні комунікації. Комунікація обов'язково є багатоканальним і багаторівневим. Ці два рівні завжди присутні і пов'язані один з одним. Реляційний аспект так чи інакше завжди кваліфікує змістовне спілкування у вищому рівні абстракції і зосереджений насамперед на особливостях вербального спілкування, що належить до прагматики комунікації. Основне правило міжособистісного спілкування в англійській мові полягає у принципі взаємності або рівного обміну, що є основоположним правилом у всій суспільній системі, у всіх її аспектах. Взаємність виражається у тому, що в усіх комунікаціях і регульованих взаємодіях прояв двох сторін є необхідною умовою для прояву початку операції [16; 24].

Висновки (Conclusions). Вербальний канал є найбільш специфічним способом людського спілкування, сам по собі він практично повністю здатний нести всі види людського спілкування, його можна використовувати для передачі будь-якої інформації. Він має найскладніший код з усіх каналів зв'язку. У письмовій формі це найбільш типовий засіб непрямого спілкування. Кодова система і саме вербальне міжособистісне спілкування в англійській мові – це культурний продукт, він розвивався протягом усієї історії розвитку людини. У вербальній комунікації є багато схематичних, формальних елементів, які використовують різні стратегії як будівельний блок і фіксують певні ситуації, відвертаючи основну увагу співрозмовника. Це так звані гамбіти, що мають деяке комунікативне значення, оскільки вони несуть більш абстрактну інформацію, ніж рівень прямого тексту.

Система алюзій і посилянь у вербальному аспекті спілкування здатна нести найрізноманітніші приховані значення. Вони мають основне значення і класифікують словесний зміст мови спілкування.

Формальним контекстам вербального спілкування також відводиться окрема комунікативна роль, яка здійснює кваліфікацію явного змісту міжособистісного спілкування. У вербальному спілкуванні включаються структури, форми вираження, наголоси та виділення. У загальному сенсі внутрішнє порівняння та нормативний фон забезпечують точку відліку як для реципієнта, так і для комунікатора. Норми мовлення включають систему граматичних правил, а також систему існуючих схем у слововживанні та формулюванні. Вербальні особливості спілкування можуть переслідувати дуже складні комунікаційні цілі та досягати міжособистісних ефектів за допомогою граматичної структури та формулювань, а також упорядкованої структури повідомлення. Особистість зазвичай готується до цих ефектів шляхом внутрішнього опрацювання та редагування. Особливо це стосується письмової комунікації, яка є найчистішою формою словесного спілкування, оскільки з нього вилучаються всі види невербальних елементів.

Список використаних джерел

1. Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики. Київ : Академія, 2004. 344 с.
2. Усач М.А. Співвідношення вербальних і невербальних компонентів комунікації у сучасному дискурсі. Актуальні проблеми іншомовної комунікації: лінгвістичні, методичні та соціально-психологічні аспекти: зб. Матеріалів III Всеукраїнської науково-методичної інтернет-конференції, 26 березня 2020 року, Луцьк / Луцький національний технічний університет. Луцьк, 2020. Р. 254-256.
3. Al-Haj, A.M.A., Dafaallah, A.S.A., Aldirdiri A.M.A. Strategies for developing English verbal communication: case study of secondary school students at Gezira State – Sudan. British Journal of Education. 2021. Vol. 9, No. 4. P. 1-21.
4. Blake G., Bly R.W. The elements of technical writing. London: Macmillan, 2019. P. 1185-1194.
5. Cohen A. D., Weaver S. J., Li T.Y. The impact of strategies-based instruction on speaking a foreign language. Minneapolis University of Minnesota, 2020. P. 7-13.
6. Deutscher G. Through the language glass: Why the world looks different in other languages. – New York: Metropolitan Books, 2020. – P. 48-54.
7. Dunleavy K. N., Booth-Butterfield, M. Idiomatic communication in the stages of coming together and falling apart. New York: Communication Quarterly, 2019. P. 426-432.
8. Gallois C., Ogay T., Giles H. Communication accommodation theory: a look back and a look ahead. London: Thousand Oaks, 2019. P. 131-148.
9. Gamble T. K., Gamble M. W. Interpersonal communication: Building

connections together. New York: Thousand Oaks, 2020. P. 1033-1041.

10. Harris A.K. A revolutionary view of communication: Cheris Kramarae's theory of muted groups. London: Women and Language, 2019. P. 54-59.
11. Ireland M. E., Slatcher R. B., Eastwick P.W., Scissors L.E., Finkel E.J., Pennebaker J.W. Language style matching predicts relationship initiation and stability. London: Psychological Science, 2019. P. 136-144.
12. Jureddi, D.N. Barriers to effective communication. Journal of English Language and Literature. 2019. Vol. 24, No. 6. P. 64-67.
13. Khan T. Improve your vocabulary: Enriching word power the fun way. London: V and S Publishers, 2020. P. 19-27.
14. Lakoff R.T. Language war. –California: University of California Press, 2021. P. 20-31.
15. Mattiello E. An introduction to English slang: a description of its morphology, semantics and sociology. Washington: Polimetrika, 2018. P. 1052-1060.
16. McCornack S. Reflect and relate. Introduction to Interpersonal Communication. – Edinburg: Macmillan Learning Instructor Catalog, 2020.
17. Murray N. Writing essays in English language and linguistics: Principles, tips and strategies for undergraduates. Cambridge: Cambridge University Press, 2020. P. 147-155.
18. Ogden C. K., Richards I. A. The meaning of meaning: A study of the influence of language upon thought and of the science of symbolism. Boston: Trubner and Company Limited, 2018. P. 701-709.

19. Parks J. B., Robertson M. A. Generation gaps in attitudes toward sexist/nonsexist language. *Journal of Language and Social Psychology*. 2019. Vol. 27, No. 3. P. 276-283.

20. Poteat V. P., Di Giovanni C. D. When biased language use is associated with bullying and dominance behavior: The moderating effect of prejudice. *Journal of Youth and Adolescence*. 2020 Vol. 39, No. 10. P. 1123-1133.

21. Schuster T. Language barriers in different forms of international assignments, In *Expatriate Management*. London: Palgrave Macmillan, 2018. P. 93-100.

22. Watzlawick P., Beavin J.H., Jackson D. D. *Pragmatics of human communication*. New York: Norton, 2018. P. 17-28.

23. Whorf B.L. *The relation of habitual thought and behavior to language: Selected writings of Benjamin Lee Whorf*. London: MIT Press, 2018. P. 144-159.

24. Wood J. T. *Interpersonal communication: Everyday encounters*. Boston: Cengage Learning, 2019. P. 249-257.

25. Yang Zh. *Strategies of Improving Spoken English for Learners*. International Conference on Education, Language, Art and Intercultural Communication (ICELAIC 2014). 2014. <https://doi.org/10.2991/icelaic-14.2014.84>

References

1. Batsevykh, F. S. (2004). *Osnovy komunikativnoyi linhvistyky*. Kyiv: Akademiya, 344.

2. Usach, M. A. (2020). Spivvidnoshennya verbalnykh i neverbalnykh komponentiv komunikatsiyi u suchasnomu dyskursi [The ratio of verbal and non-verbal components of communication in modern discourse]. *Aktualni problemy inshomovnoyi komunikatsiyi: linhvistychni, metodychni ta sotsialno-psykholohichni aspekty: zb. Materialiv III Vseukrayinskoyi naukovo-metodychnoyi Internet-konferentsiyi, 26 bereznya 2020, Lutsk* [Actual problems of foreign language communication: linguistic, methodical and socio-psychological aspects: coll. Materials of the 3rd All-Ukrainian Scientific and Methodological Internet Conference, March 26, 2020, Lutsk] / *Lutskyy natsionalnyy tekhnichnyy universytet*. Lutsk, 254-256.

3. Al-Haj, A.M.A., Dafaallah, A.S.A., Aldirdiri A.M.A. (2021). Strategies for developing English verbal communication: case study of secondary school students at Gezira State Sudan. *British Journal of Education*, Vol. 9, No. 4, 1-21.

4. Blake, G., Bly, R.W. (2019). *The elements of technical writing*. London: Macmillan, 1185-1194.

5. Cohen, A.D., Weaver, S.J., Li, T.Y. (2020). The impact of strategies-based instruction on speaking a foreign language. *Minneapolis: University of Minnesota*, 7-13.

6. Deutscher, G. (2020). *Through the language glass: Why the world looks different in other languages*. New York: Metropolitan Books, 48-54.

7. Dunleavy, K.N., Booth-Butterfield, M. (2019). Idiomatic communication in the stages of coming together and falling apart. *New York: Communication Quarterly*, 426-432.

8. Gallois, C., Ogay, T., Giles, H. (2019). *Communication accommodation theory: a look back and a look ahead*. London: Thousand Oaks, 131-148.

9. Gamble, T.K., Gamble, M.W. (2020). *Interpersonal communication: Building connections together*. New York: Thousand Oaks, 1033-1041.

10. Harris, A.K. (2019). A revolutionary view of communication: Cheris Kramarae's theory of muted groups. *London: Women and Language*, 54-59.

11. Ireland, M.E., Slatcher, R.B., Eastwick, P.W., Scissors, L.E., Finkel, E.J., Pennebaker, J.W. (2019). Language style matching predicts relationship initiation and stability. *London: Psychological Science*, 136-144.

12. Jureddi, D.N. (2019). Barriers to effective communication. *Journal of English Language and Literature*, 24(6), 64-67.

13. Khan, T. (2020). *Improve your vocabulary: Enriching word power the fun way*. London: V and S Publishers, 19-27.

14. Lakoff, R.T. (2021). *Language war*. California: University of California Press, 20-31.

15. Mattiello, E. (2018). *An introduction to English slang: a description of its morphology, semantics and sociology*. Washington: Polimetrika, 1052-1060.

16. McCornack, S. (2020). *Reflect and relate. Introduction to Interpersonal*

Communication. Edinburg: Macmillan Learning Instructor Catalog, 496.

17. Murray, N. (2020). Writing essays in English language and linguistics: Principles, tips and strategies for undergraduates. Cambridge: Cambridge University Press, 147-155.

18. Ogden, C.K., Richards, I.A. (2018). The meaning of meaning: A study of the influence of language upon thought and of the science of symbolism. Boston: Trubner and Company Limited, 701-709.

19. Parks, J.B., Robertson, M.A. (2019). Generation gaps in attitudes toward sexist/nonsexist language. *Journal of Language and Social Psychology*, 27(3), 276-283.

20. Poteat, V. P., Di Giovanni, C. D. (2020). When biased language use is associated with bullying and dominance behavior: The moderating effect of prejudice. *Journal of Youth and Adolescence*, 39(10),

1123-1133.

21. Schuster, T. (2018). Language barriers in different forms of international assignments, In *Expatriate Management*. London: Palgrave Macmillan, 93-100.

22. Watzlawick, P., Beavin, J.H., Jackson, D.D. (2018). *Pragmatics of human communication*. New York: Norton, 17-28.

23. Whorf, B.L. (2018). The relation of habitual thought and behavior to language: Selected writings of Benjamin Lee Whorf. London: MIT Press, 144-159.

24. Wood, J.T. (2019). *Interpersonal communication: Everyday encounters*. Boston: Cengage Learning, 249-257.

25. Yang, Zh. (2014). Strategies of Improving Spoken English for Learners. *International Conference on Education, Language, Art and Intercultural Communication (ICELAIC 2014)*. <https://doi.org/10.2991/icelaic-14.2014.84>

Abstract. *Interpersonal communication is the exchange of information between the participants in a communication act. It consists of oral speech, i.e., words, as well as non-verbal communication, i.e., body position, gestures, facial expressions, eye movements, physical distance, sounds, eye contact and touch. Communication quality is determined not only by the use of code that is understandable to both the sender and the recipient of the message. Sometimes there are communication barriers that make it difficult to communicate with each other. In everyday contact, a lot of information is conveyed through words. The relevance of the study is that verbal communication in English is part of interpersonal communication, where you need to take care of speech correctness and accuracy of the message. The aim of the study is to consider the verbal aspects of interpersonal communication in English. Conversation is the most natural way to communicate between people. It is two-way and interactive, which means that dialogue participants change roles, sometimes speaking and sometimes listening. His theory is primarily linguistic in nature, but it can also be very well applied in the description of everyday conversations built around interlocutors, one of whom is the sender and the other the recipient. These roles, of course, are not permanent and change. In order for them to start a dialogue, they must be in contact with each other. In other words, a contact is a channel through which information can be exchanged. For interlocutors to understand each other, they must use the same code. It's just a free use of a certain language, namely English. Thanks to the code, you can create messages, i.e., statements, and the meeting of interlocutors always takes place under the established circumstances of place and time. They are called the context or environment of expression. The practical significance lies in the further effective use of verbal aspects of interpersonal communication in English.*

Keywords: *English language; verbal communication; interpersonal communication; interlocutors; communication channels; context.*